

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu: **T., a.s.**, so sídlom v V., IČO: X. proti žalovanému: **Telekomunikačný úrad Slovenskej republiky** so sídlom v Bratislave, Továrenská č. 7, v konaní o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. 2/01/2009- podpredsa za dňa 4.2.2009, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky konanie **z a s t a v u j e .**

Žiaden z účastníkov **n e m á p r á v o** na náhradu trov konania.

O d ô v o d n e n i e

Žalobca sa žalobou podanou na Najvyššom súde Slovenskej republiky dňa 14.04.2009 domáhal, aby najvyšší súd rozsudkom zrušil rozhodnutie žalovaného č. 2/01/2009 – podpredsa za dňa 04.02.2009, ktorým predseda Telekomunikačného úradu Slovenskej republiky podľa § 59 ods. 1, 2 v spojení s § 61 ods. 3 Správneho poriadku zamietol rozklad žalobcu a potvrdil napadnuté rozhodnutie Telekomunikačného úradu Slovenskej republiky č. 1583/12/2008 zo dňa 08.10.2008, ktorým Telekomunikačný úrad Slovenskej republiky podľa § 13 ods. 2 písm. j/ zákona o elektronických komunikáciách schválil technickú špecifikáciu (úpravy technologického systému) zariadenia na odpočúvanie a zaznamenávanie prevádzky v sieti podniku T., a.s. pre orgán štátu alebo orgán činný v trestnom konaní.

V odôvodnení žaloby uviedol, že rozhodnutie podlieha súdnemu prieskumu zákonnosti a nie je vylúčené zo súdneho prieskumu v zmysle ustanovenia § 248 písm. b/ OSP. Z judikatúry Najvyššieho súdu Slovenskej republiky vyplýva, že podmienky aplikácie § 248 písm. b/ OSP sa posudzujú striktnie. Z tejto judikatúry možno vyvodiť, že dané ustanovenie je aplikovateľné len vtedy, ak správny orgán v konaní rieši len otázky týkajúce sa technického stavu veci a nie aj otázky iného charakteru, a to bez ohľadu na to, či ide o otázky skutkové alebo právne. V tejto súvislosti poukazuje napríklad na rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky R/10/2005, podľa ktorého rozhodnutie o zamietnutí žiadosti o vydanie

preukazu občana s ťažkým zdravotným poskytnutím bez sprievodcu nemožno vylúčiť zo súdneho prieskumu, lebo nie je rozhodnutím, ktorého vydanie závisí výlučne na posúdení zdravotného stavu, okrem zdravotného stavu žiadateľ je totiž potrebné skúmať aj mieru funkčnej poruchy.

Podľa rovnakého princípu Najvyšší súd Slovenskej republiky aj postupoval vo veciach R/15/2005, R/18/2005, R/9/2006, R/85/2008 navyiac je potrebné poukázať aj na rozhodnutie R/90/2007, z ktorého vyplýva, že aj keď ide o rozhodnutie závislé výlučne od posúdenia technického stavu veci a priori ho nemožno zo súdneho prieskumu vylúčiť, ak sa namieta nezákonnosť postupu správneho orgánu. Podstatou žaloby teda nebolo preskúmanie technického posúdenia, ale procesných väd. Analógiu s danou vecou vidí žalobca v tom, že podstatou námietok žaloby nie je posúdenie správnosti technických aspektov prvostupňového rozhodnutia, ale otázka legitimacy možnosti vydania napadnutých rozhodnutí z hľadiska ústavnosti a zákonnosti, t.j. otázka legitimacy ich existencie ako takej. Žalobca ďalej uviedol, že ak by aj išlo o rozhodnutie spĺňajúce charakteristiky podľa § 248 písm. b/ OSP, ak sa takého rozhodnutie dotýka základných práv a slobôd, výnimku stanovenú v § 248 písm. b/ OSP nemožno aplikovať. Podľa názoru Ústavného súdu Slovenskej republiky je totiž potrebné ustanovenie § 248 OSP vykladať v kontexte článku 46 ods.2, druhá veta Ústavy SR tak, že sa vzťahujú len na prípady, ktoré sa netýkajú základných práv alebo slobôd (*mutatis mutandis* III. US 138/03).

Žalovaný vo vyjadrení zo dňa 12.05.2009 k žalobe uviedol, že podľa jeho názoru podaná žaloba a námietky v nej uvedené sú vo vzťahu k napadnutým rozhodnutiam právne bezdôvodné. Predmetom schválenia technickej špecifikácie predloženej žalobcom nie je rozhodovanie o povinnosti zabezpečenia zariadenia na odpočúvanie a zaznamenávanie prevádzky v sieti žalobcu pre orgán štátu alebo pre orgán činný v trestnom konaní a jeho pripojenia do jeho siete na vlastné náklady. Ako vyplýva z presne, určito a zrozumiteľne formulovaného výroku žalobou napadnutého rozhodnutia, predmetom rozhodovania žalovaného bolo schválenie technickej špecifikácie, t.j. úpravy technologického systému zariadenia na odpočúvanie a zaznamenávanie prevádzky v sieti žalobcu pre orgán štátu alebo orgán činný v trestnom konaní. Podľa názoru žalovaného je rozhodnutie vo veci jednoznačne špecifikované, vyjadruje úplné vyriešenie veci, ktorá je i podľa obsahu administratívneho spisu predmetom správneho konania, uloženie žiadnej povinnosti žalobcovi z výroku rozhodnutia nevyplýva. Pri schválení technickej špecifikácie žalovaný iba posudzuje technický stav zariadenia podľa podmienok Európskeho inštitútu pre telekomunikačné normy (ETSI) a podľa súvisiacich noriem. Žalobca však samotnú technickú špecifikáciu nenamieta. Súčasne žalovaný poukazoval na uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 5 Sž 60/2007 zo dňa 02.12.2008, ktorým bolo konanie v tej istej veci zastavené. Najvyšší súd v odôvodnení uznesenia konštatoval, že niet sporu o tom, že predmetom žalobou napadnutého rozhodnutia je schválenie technickej špecifikácie zariadenia na odpočúvanie a zaznamenávanie prevádzky správnym orgánom, teda nepochybne ide o rozhodnutie, ktorého vydanie závisí výlučne od posúdenia technického stavu veci. Jeho vydanie samo o sebe neznamená právnu prekážku výkonu podnikateľskej alebo inej hospodárskej činnosti žalobcu,

preto nepochybne predmetné rozhodnutie je rozhodnutím, ktoré podľa § 248 písm. b/ OSP súdy nepreskúmajú. V nadväznosti na uvedené žalovaný ďalej uviedol, že žalobca v skutočnosti nenamieta predmet žalobou napadnutého rozhodnutia, t.j. schválenie technickej špecifikácie zariadenia, ale namieta protiprávnosť iného rozhodnutia žalovaného, ktorým je všeobecné povolenie a taktiež povinnosť ustanovenú všeobecne záväzným právnym predpisom, ktorým je zákon o elektronických komunikáciách a jeho nesúlad s právnym poriadkom Európskej únie a s Ústavou SR a snaží sa docieľiť zrušenie povinnosti vyplývajúcej s ustanovenia § 13 ods. 2 písm. j/ zákona o elektronických komunikáciách.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd vecne príslušný podľa § 246c ods. 2 písm. a/ OSP v spojení s § 72 ods. 4 zákona č. 610/2003 Z.z. o elektronických komunikáciách preskúmal splnenie procesných podmienok na preskúmanie zákonnosti napadnutého rozhodnutia a postupu žalovaného a podľa § 250d ods. 3 OSP konanie zastavil, pretože žaloba smeruje proti rozhodnutiu, ktoré nemôže byť predmetom preskúmania súdom.

Podľa § 248 písm. b/ OSP súdy nepreskúmajú rozhodnutia, ktorých vydanie závisí výlučne od posúdenia zdravotného stavu alebo technického stavu veci, ak sami o sebe neznameniajú právnu prekážku výkonu povolania, zamestnania alebo podnikateľskej alebo inej hospodárskej činnosti.

Najvyšší súd zistil, že napadnutým prvostupňovým rozhodnutím č. 1583/12/2008 zo dňa 08.10.2008 Telekomunikačný úrad Slovenskej republiky ako príslušný orgán štátnej správy vo veci schválenia technickej špecifikácie (Úpravy technologického systému) zariadenia na odpočúvanie a zaznamenávanie prevádzky v sieti podniku T., a.s., V. IČO: X. pre orgán štátu alebo orgán činný v trestnom konaní rozhodol tak, že podľa § 13 ods. 2 písm. j/ zákona o elektronických komunikáciách úrad schválil technickú špecifikáciu v sieti podniku T.. Technická špecifikácia je neoddeliteľnou súčasťou rozhodnutia ako jeho príloha. Toto prvostupňové rozhodnutie bolo potvrdené rozhodnutím o rozklade č. 2/01/2009 – podpredseda zo dňa 04.02.2009.

Najvyšší súd konštatuje, že z výroku napadnutého rozhodnutia a z jeho prílohy, v ktorom je uvedená technická špecifikácia LI rozhrania T., a.s. sú uvedené výlučne technické informácie týkajúce sa špecifikácie zariadenia na odpočúvanie a zaznamenávanie prevádzky v sieti podniku T., a.s. Výrok napadnutého rozhodnutia nie je spojený s právnym hodnotením skutkových okolností.

Zo samotnej žaloby vyplýva, že žalobca uviedol rovnaké skutkové okolnosti ako vo veci vedenej na Najvyššom súde Slovenskej republiky pod sp. zn. 3 Sž 9/2009, v ktorej sa žalobca domáhal preskúmania zákonnosti všeobecného povolenia č. 1/2008 na poskytovanie elektronických komunikačných sietí a elektronických komunikačných služieb zverejneného vo Vestníku Telekomunikačného úradu Slovenskej republiky č. 8 zo dňa 15.12.2008. Skutkové okolnosti žaloby sa teda jednoznačne vzťahujú k všeobecnému povoleniu č. 1/2008 a žalobca tieto skutkové okolnosti žiadal preskúmať i vo vzťahu k napadnutému rozhodnutiu

o schválení technickej špecifikácie zariadenia na odpočúvanie a zaznamenávanie prevádzky. Najvyšší súd poukazuje na to, že rozsudkom č.k. 3 Sž 9/2009-37 zo dňa 17.06.2010 podľa § 250j ods. 2 písm. a/, e/ OSP zrušil článok III bod. 2, I. Normatívnej časti Všeobecného povolenia č. 1/2008 na poskytovanie elektronických sietí a elektronických komunikačných služieb zverejneného vo Vestníku Telekomunikačného úradu Slovenskej republiky č. 8 zo dňa 15.12.2008 a vec vrátil žalovanému na ďalšie konanie. Tieto skutkové okolnosti boli preskúmané v celom rozsahu v konaní č. 3 Sž 9/2009.

Najvyšší súd konštatuje, že napadnuté rozhodnutie, ktorým bola schválená technická špecifikácia jednoznačne podľa svojho výroku i odôvodnenia je rozhodnutím výlučne o posúdení technického stavu veci a preto v zmysle § 248 písm. b/ OSP nepodlieha súdnemu prieskumu.

O náhrade trov konania Najvyšší súd Slovenskej republiky rozhodol podľa § 246 c ods. 1 OSP v spojení s §146 ods. 1 písm. c OSP.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.

V Bratislave, dňa 17. júna 2010

JUDr. Ivan R u m a n a , v. r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia:
Andrea Jánošíková